

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XII. Redit Christus ad Discipulos, dormientes excitat, de adventu Iudææ admonet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

nostras : sanguis tuus, qui est pignus salutis, arrha gloriæ, lytrum redemptionis , non cadat super terram, sed super nos. Ille sanguis quo tu fudas, quo perfusum est totum corpus, qui erumpit ex omnibus poris : ille sanguis, quem expressit è sacratissimis venis, partim propter nos Timor, partim erga nos Amor , sit super nos , ut possimus modulari illud cum electis carmen : *Redemisti nos*

Apoc. 9. DEVS in sanguine tuo.

Jo.

§. XII.

Redit Christus ad Discipulos , dormientes excitat, de adventu Iudæ admonet.

JESUS absterfo sudore sanguineo, quo fuerat perfusus, erigens se de loco, quo fuerat prostratus, finiens orationem cui fuerat intentus , jam noverat hostes hortum ingressos ; cernebat eminus fulgurantes hastarum cuspides , percipiebat armorum strepitus, armatorū tumultus, & (quod Christo erat sudes in oculis) videbat illius impiæ cohortis signiferum, suum olim Apostolum, nunc apostaram, Judam.

Matt.

26. 45.

Tunc venit ad discipulos suos, & dicit illis : Dormite iam, & requiescite : ecce appropinquavit hora, & Filius hominis tradetur in manus peccatorum.

Tandem aliquando irrequieto multorum lustrorum motu, ac complurium sæculorum pondere, devolutum est tempus ad illam horam, qua Dominus Angelorum , tradendus est in manus peccatorum. *Ecce appropinquavit hora. O Pater! in hac hora exultat spiritus meus, quia venit hora qua Filius tuus unigenitus, quem dedisti mundo, ne pereat mundus, sed habeat vitam æternam, in manus tuas, pro mundi vita, tradat spiritū suum. O munde! requiesce nunc, comede, bibe, epulare.*

Ecce

Ecce appropinquavit hora : quâ ego pro te fameam, sitiam, felle poter & aceto; ô homines! coronate vos rosis, vino pretioso & unguentis vos implete, ducite in bonis dies vestros : ecce appropinquavit hora, qua ego pro vobis a lapidibus cædar, sputis conspurcer, flagellis concidar, clavis configar. O Angeli, ecce appropinquat hora, qua amare flebitis vos, dum amara & flenda patiar ego Dum ergo jam appropinquavit hora, luctuosissima quidem Christo, sed jucundissima mundo, quidni hic exclamem cum sancto Leone: *Exulset Sanctus, qui appropinquat ad palmam; gaudeat peccator, quia invitatur ad veniam: animerur gentilis, quia vocatur ad vitam.* Gaudete ergo redimendi, quia dum appropinquavit hora, qua patiatur Redemptor, levate capita vestra, quoniam appropinquavit redemptio vestra. Interim dum appropinquat hora hæc expectatissima, tu, qui tot horas tam munificè à DEO impensas, tam prodigè expendisti, siste gradum, & pensiculate expende hæc pauca. Sicuti post 33. annos, menses 396. hebdomadas 1761. dies 12053. horas ducenties octuagies, nonies millies ducentas septuaginta duas, quibus vixit Christus, tandem appropinquavit ultimus annus, postremus mensis, summa dies, novissima hora: ita post plurium annorum curriculum, tibi ab auctore naturæ præscriptum, tandem, tandem dies illa fatalis elucescet, qua tibi dicetur: *Ecce appropinquavit hora. Filioli, novissima hora est: hora lurida, tetrica, tragica, horrida: hora, qua mihi non amplius neque sol, neque luna micabunt: hora, qua mihi peregre proficiscendum erit in regionem longinquam: hora, qua circumdabunt me inimici vallo, & circumdabunt me; & coangustiabunt me undique: hora, qua stabo in horrifico tremendæ æternitatis*

Serm. 1.
de nativ.
Luc. 21.
28.

Mortis
hora
quàm
terribi-
lis.

1. Ioan.

2. 18

Luc. 15.

Luc. 19.

nitatis vestibulo: ubiamoto veluti sipario, mentis perspicacissimo oculo, amplissimum aperietur theatrum, in quo se spectabilem præbebit rerum omnium Vanitas. Ubi nunc omnes omnium sæculorum deliciae, opes, potentia, honor, gloria ab Adamo usque ad horam hanc? ô vanitas! ubi infantiae meae bullae? ubi pueritiae nuces? ubi adolescentiae prætexta? ubi ætatis adultioris, virilis roga? ubi totius ætatis antea acta tempora? ô vanitas! Audi Chrysostomum: *Quid sunt humana res? cinis & pulvis, & tanquam pulvis ante faciem ventri: fumus & umbra, & folia cadentia; & flos. & somnium, & narratio, & fabula: ventus, & aer mollis temerè corruptus, penna nobilis, unda decurrens, & si quid istis inferius. Et quid potest his esse inferius nisi inane nihil? ô quisquis hæc audis, dum jam certus es tradere animam Christi sanguine redemptam dæmoni; illa, inquam hora, qua tibi decretum est, lethalem committere culpam; revoca in memoriam hæc verba: *Ecce appropinquavit hora, qua fors tradetur corpus tumulo, caro vermibus, ossa putredini. Anima in manus actoris, qui me atrociter accusabit; Judicis, qui exactè discutiet; vindicis, qui severè castigabit. Sed quia de illa die, vel hora nemo scit, ad Te hac hora convertimur, in cuius potestate posuit Pater tempora & momenta. Tu qui ex æternitatis altissima specula omnium ætatum spatia, certo & numero, & pondere, & mensura disposuisti, nosti qua hora, quisquis adest, hacce in turba, emittet spiritum. Tu ad nos modò altissimè clamas: *Vigilate, quia nescitis diem neque horam. Sed tu da ita vigilare, & invigilare nostræ salutis, ut cum appropinquaverit hora novissima, ex te verba illa à te dicta discipulis audiamus: *Dormite jam & requiescite. Dormite, &****

Ad Hebr.

4.

Act. 1. 7.

Matt.

25. 13.

Matt.

26. 45.

te, &

te, & obdormite in Domino, qui vigilastis cum Domino; & requiescite, vos qui cucurristis per stadium; ecce braviium, dormite, & requiescite. Vos qui bonum certamen certastis; ecce coronam Justitiæ, dormite, & requiescite. Vos qui in vinea mea tulistis pondus diei, & æstus, ecce denarium diurnum, dormite jam & requiescite.

Matt.

14. 41.

§. XIII.

Judas hortum ingressus appropinquat.

Loquebatur Verbum Patris, ultima verba pacis ad discipulos, & mox à discipulo bellum illi indicitur.

*Sufficit, ait, venit hora, & filius hominis tradetur in manus peccatorum: Surgite, eamus; ecce appropinquavit qui me tradet. Valet dilectissimi mei, valet chari discipuli, fideles socii, amantissimi filii; venit hora, qua à vobis avellat, ecce appropinquavit qui me tradet. Ecce appropinquavit. Quis? Judas: salva res est: nihil tibi timendum, evades hostium manus; qui enim appropinquat, est tuus in schola discipulus, in domo œconomus, in mensa socius, in itineribus comes, in concionibus auditor, in collegio Apostolus; verbo, est Judas. O Juda! si cognosceres felicitatem tuam nulli non invidendam, & quidem in hac hora: ecce appropinquas Christo: an hoc parvi æstimas? nulla potest vel ab homine optari, vel ab Angelo concipi major in mundo felicitas, quàm appropinquare Christo. Christus est summum bonum: nunc saltem *declina à malo, & fac bonum. Si peccator es, Christus peccatores recipit, non te repellit. Si putas te periisse, Christus venit salvum facere, quod perierat; salvabit te: si ut ovis perditam errasti: Christus est pastor bonus, ipse imponet te in humeros suos gaudens.**

Ps. 36.

24.

Luc. 15. 2

Luc. 19.

10.

Luc. 14.